

ВИБІР КЛАРЕНСА

Кларенс Ф. Робісон змагався у 1948 році на літніх Олімпійських іграх і став чудовим тренером бігунів у коледжі. У дитинстві він пообіцяв, що завжди буде дотримуватися Слова мудрості. Він знав, що це не допоможе йому перемагати у всіх змаганнях. Але він знав, що Небесний Батько може допомогти йому досягти найкращого результату, якщо він буде чистим, гідним і матиме віру.

Кларенс проти чемпіона

Лорі Фуллер

Співробітник редакції церковних журналів
Грунтується на справжніх подіях

Кларенс дивився у вікно автомобіля, коли в полі зору з'явилася бухта. По воді перед яскравими будинками і магазинами плавали човни. Копенгаген, Данія,—це красиве місто з багатьма палацями, маєтками і парками. Він зовсім не був схожий на рідне містечко Кларенса у Юті, США. Кларенс згадав курні вулички, якими він ще хлопчиком бігав наввипередки. Тепер він був членом команди бігунів Сполучених Штатів і завтра змагатиметься з відомим датським бігуном у важливих перегонях.

Автомобіль зупинився біля маленької каплиці, де церковні збори вже почалися.

Коли Кларенс непомітно прослизнув на задній ряд, один з місіонерів, який сидів у президії, впізнав його завдяки статті з новин, де розповідалося про завтрашні перегони. Президент філії попросив Кларенса піднятися і виступити.

Після того як Кларенс пояснив, чому він приїхав, підвівся якийсь хлопчик і підняв руку. “Чи вважаєте ви, що зможете перемогти датського чемпіона?”—запитав він.

Кларенс не знав, що відповісти. Датський бігун *дійсно* показував кращий час у забігу на милю в тому сезоні.

“Звичайно ж, може,—сказав один з місіонерів, перш ніж Кларенс спромігся щось відповісти.— Бо він дотримується Слова мудрості”. Місіонер відкрив Писання, де містилася книга Учення і Завіти 89. Він прочитав обіцяння, що ті, хто дотримуються Слова мудрості “бігтимуть—і не втомлюватимуться, і йтимуть—і не слабшатимуть” (вірш 20).

Що Кларенс міг сказати? Він знав, що Слово мудрості—це істина. І ще в дитинстві він пообіцяв завжди дотримуватися його. Але лише це не означало, що він міг виграти перегони. Щоб перемогти необхідно тренуватися і розвивати вправність. Коли Кларенс ішов зі

зборів, він думав: “Що ж, все одно на завтрашніх змаганнях нікого не буде з церкви”.

Наступного вечора, коли Кларенс розігрівався перед забігом, він поглянув і побачив двох місіонерів разом з групою хлопців, яких було, приблизно 17. Вони *таки* прийшли!

Коли вони підійшли, один з місіонерів прошепотів Кларенсу: “Сьогодні ти маєш бігти так, як ніколи у своєму житті”. Багато хлопців не були членами Церкви, але прийшли зі своїми друзями, щоб побачити, чи дійсно Слово мудрості є істиною.

Кларенс хвилювався. У цих перегонях його найкращих зусиль може бути недостатньо. Але він біг заради принципу евангелії Ісуса Христа.

Він *має* перемогти. Він ніколи раніше не молився про перемогу, але зараз знайшов порожню кімнату, щоб помолитися.

Він молився: “Небесний Батьку, я знаю, що Слово мудрості—це істина, і я ніколи його не порушуватиму. Будь ласка, благослови мене перемогою на цих змаганнях”. Коли він підійшов до старту, то знав, що Небесний Батько почув його молитву. Він довіряв волі Небесного Батька.

Вечір був дощовим, земля розмокла. Коли Кларенс почав перегони, здавалося, що все було так, як під час будь-якого забігу, в якому він брав участь раніше. Всі бігли швидко, а датський чемпіон

був попереду. Але коли Кларенс закінчував третє коло, він раптом перестав відчувати втому. Він почав бігти швидше, і йому було неважко. Коли він побіг ще швидше, йому так само не було важко. Він перегнав датського чемпіона і *продовжував* прискорюватися.

Коли Кларенс пробіг поворот, його тренер закричав: “Біжи повільніше! Ти не дотягнеш до фініша!” Але Кларенс знав, що може й далі бігти в такому ж темпі. І коли він закінчив перегони, то перегнав датського бігуна на 46 метрів! Він знав, що виграв завдяки тому, що Небесний Батько відповів на його молитву, і тому, що Слово мудрості є істиною. ■